

Publicerad 2008-03-02 17:55 av Rolfsdotter

Jag är en vilsen själ...

vet vart jag vill
men hittar inte
fram
talar i gåtor
rebusar
och i
labyrinter
färdas orden fram
bländar mig
gör mig verklig
gör mig sann
du
tar för dig
tror att det förför
mig
men inget av det du gör
berör mig
jag pratar ut och vill
att du hör
mig
skär loss mig
från
den här rutan
jag verkar
ha
fastnat
och om jag står stilla
beror det på
att
någon har haspat på
utsidan
avigsidan
baksidan
skuggsidan
av mig själv
så jag sveper in dig
i ett
mörkblått draperi
och stänger den

glasförsedda dörren
om mig själv
alltihop
sveper jag in i
plast
vacker cellofan
sen knyter jag vackra
krusade
band runt om
ett litet
oformligt paket
inte särskilt
vackert
sen ställer jag mig själv i
hyllan
och
betraktar dig
och undrar om
du vill sväva ut
med mig i
periferin
sluta vara så
förnuftig
klok
och stabil
sluta vara så
sund
och göra
något
storartat
som att kyssa
varje del av
mig
som
hotar
att gå
på grund

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rolfsdotter med Poeter.se id #21193 innehar upphovsrätten